

Četrtek, 13. december 2012

spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja v državah, kjer je državna strategija EU pokazala, da je treba to pravico obravnavati prednostno;

o
o o

158. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo pošlje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, Evropski službi za zunanje delovanje, vladam in parlamentom držav članic in držav kandidatk, Združenim narodom, Svetu Evrope ter vladam držav in ozemelj, omenjenih v tej resoluciji.

P7_TA(2012)0504

Pregled strategije EU o človekovih pravicah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. decembra 2012 o pregledu strategije EU o človekovih pravicah (2012/2062(INI))

(2015/C 434/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 3, 6, 8, 21, 33 in 36 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisije Parlamentu in Svetu z dne 12. decembra 2011 o človekovih pravicah in demokraciji v središču zunanjega delovanja EU – za učinkovitejši pristop (COM(2011)0886),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 8. maja 2001 o vlogi Evropske unije pri spodbujanju človekovih pravic in demokratizacije v tretjih državah (COM(2001)0252),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 20. aprila 2010 o zagotavljanju območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope – akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa (COM(2010)0171),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014“ (COM(2011)0681),
- ob upoštevanju strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo in akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo, kot sta bila sprejeta na 3179. zasedanju Sveta za zunanje zadeve dne 25. junija 2012,
- ob upoštevanju vodilnih načel Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu in politiki Evropske unije na tem področju, vključno s posledicami za strateško politiko EU o človekovih pravicah ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0126.

Četrtek, 13. december 2012

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. februarja 2006 o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2011 o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 2. februarja 2012 o dosledni politiki do režimov, za katere je EU uvedla omejevalne ukrepe, kadar njihovi voditelji izvršujejo svoje osebne in gospodarske interese znotraj meja EU ⁽³⁾,
- ob upoštevanju smernic EU o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah in potekajočih pogajanj o pristopu EU k tej konvenciji,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 13. junija 2012 o posebnem predstavniku EU za človekove pravice ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve o Evropski ustanovi za demokracijo ⁽⁵⁾, ki so bili sprejeti dne 1. decembra 2011 na 3130. zasedanju Sveta, in izjave o ustanovitvi Evropske ustanove za demokracijo ⁽⁶⁾, o kateri se je Coreper dogovoril dne 15. decembra 2011,
- ob upoštevanju svojih priporočil Svetu z dne 29. marca 2012 o načinih za morebitno ustanovitev Evropske ustanove za demokracijo ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju nedavne vzpostavitve Evropske ustanove za demokracijo,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za razvoj (A7-0378/2012)

A. ker je bila EU ustanovljena na načelu spoštovanja človekovih pravic in ima pravno obveznost, opredeljeno v svojih pogodbah, do umeščanja človekovih pravic v jedro vseh politik EU in držav članic, pa tudi v jedro vseh mednarodnih sporazumov; ker morajo dialogu med EU, državami članicami in državami nečlanicami vedno slediti konkretni ukrepi za zagotovitev, da človekove pravice ostanejo v jedru teh politik;

B. ker je EU izdelala obsežen nabor instrumentov kot politični okvir, ki podpira te obveznosti, vključno s smernicami o človekovih pravicah, svetovnim finančnim instrumentom za človekove pravice in demokracijo (evropski instrument za demokracijo in človekove pravice), pogojem, da vsi zunanji finančni instrumenti, kot so instrument za razvojno sodelovanje, instrument za stabilnost, evropski instrument sosedstva, instrument za predpristopno pomoč in instrument partnerstva, spodbujajo človekove pravice in demokracijo znotraj svoje pristojnosti, vzpostavijo Evropske ustanove za demokracijo in imenovanjem novega posebnega predstavnika EU za človekove pravice, izjavami in sklepi Sveta, izjavami visoke predstavnice, demaršami EU, sankcijami EU v primeru hudih kršitev človekovih pravic in, v zadnjem času, strategijami držav na področju človekovih pravic;

⁽¹⁾ UL C 290 E, 29.11.2006, str. 107.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0334.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0018.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ Dokument Sveta 17944/2011.

⁽⁶⁾ Dokument Sveta 18764/2011.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0113.

Četrtek, 13. december 2012

- C. ker je zaradi spremenljivega značaja pogodbenih razmerij med EU in državami nečlanicami EU oblikovala široko paleto orodij, kot so evropska sosedska politika, Sporazum iz Cotonouja ter dialogi in posvetovanje o človekovih pravicah, za nadaljnje vključevanje držav nečlanic v spodbujanje človekovih pravic in demokracije ter boljše sodelovanje v mednarodnih organih pri razpravah o vprašanih splošnega interesa; ker evropska sosedska politika spremlja izvajanje dogovorjenih obveznosti, Sporazum iz Cotonouja pa zagotavlja posvetovanje v primeru kršitev človekovih pravic; meni, da vloga EU v volilnih procesih in pri opazovanju volitev konkretno vpliva tudi na človekove pravice, demokracijo in utrjevanje pravne države;
- D. ker je kumulativni učinek teh politik pripeljal do nesistematičnega pristopa, pri čemer načelo skladnosti in doslednosti med različnimi področji zunanjega delovanja EU ter med temi in drugimi politikami ni bilo ustrezno upoštevano; ker so ti različni instrumenti zato postali samostojni elementi in ne služijo niti pravni obveznosti za spremljanje izvajanja klavzul o človekovih pravicah niti s tem povezanemu političnemu cilju, zato bi jih bilo treba uskladiti in ustvariti sinergije med njimi;
- E. ker različni dejavniki preprečujejo izvajanje učinkovite politike EU o človekovih pravicah in demokraciji in ker jih skupno sporočilo iz decembra 2011 z naslovom „Človekove pravice in demokracija v središču zunanjega delovanja – za učinkovitejši pristop“ pa jih ne obravnava primerno – ti dejavniki so na primer necelovit pristop, ki ne temelji na povezavi med vsemi zunanji instrumenti EU in primerni vključitvi prednostnih ciljev držav, neobstoj politike primerjalnih analiz za vse instrumente (vključno z geografskimi politikami in strategijami), ki bi omogočila merjenje in spremljanje spoštovanja človekovih pravic in demokratičnih načel na osnovi specifičnih, preglednih, merljivih, dosegljivih in časovno določenih kazalnikov, in neučinkovitost dialoga o človekovih pravicah, ki bi ga bilo treba vključiti v širši politični dialog na najvišji ravni;
- F. ker so dogodki arabske pomladi in izkušnje v odnosih z državami vzhodnega partnerstva tako med obdobjem tranzicije kot po njem razkrili, da je treba preoblikovati sosedsko politiko, da bo mogoče posvetiti večjo pozornost političnemu dialogu z nevladnimi organizacijami, zagovorniki človekovih pravic, sindikati, mediji, univerzami, demokratičnimi političnimi strankami in drugimi elementi civilne družbe, in varstvu temeljnih svoboščin, kar je nepogrešljiv del postopkov demokratizacije in tranzicije; v zvezi s tem pozdravlja vzpostavitev Evropske ustanove za demokracijo kot konkretnega odgovora EU na izzive demokratizacije predvsem v sosedstvu, vendar ne izključno tam;
- G. ker mora biti ta prenovljena politika namenjena nadaljnjemu vključevanju partnerskih držav v globlje demokratične reforme in spoštovanju temeljnih pravic, zlasti osrednjih temeljnih pravic, kot so svoboda izražanja, veroizpovedi, vesti, zbiranja in združevanja, na podlagi pristopa „več za več“ in vzajemne odgovornosti med partnerskimi državami, EU in njenimi državami članicami;
- H. ker je Svet v postopku pregleda racionaliziral in preoblikoval politiko EU o človekovih pravicah in demokraciji v kontekstu njenega zunanjega delovanja; ker je spremenjena opredelitev vključena v strateški okvir EU za človekove pravice in demokracijo, ki ga je sprejel Svet za zunanje zadeve dne 25. junija 2012 in ki ga dopolnjuje akcijski načrt, ki jasno določa specifične cilje, časovni razpored, mejnike za ukrepe in dodelitev odgovornosti; ker je Svet imenoval posebnega predstavnika za človekove pravice, da bi izboljšal prepoznavnost, učinkovitost in skladnost politike EU na področju človekovih pravic ter prispeval k izvajanju njenih ciljev z oceno sedanjih instrumentov za človekove pravice, s posvetovanjem z različnimi partnerji in institucijami na tem področju ter z osredotočenjem na vsebinska vprašanja, pri katerih je treba nemudoma ukrepati;
- I. ker so trenutna gospodarska kriza, njeni opaženi učinki na trdnost evropskega projekta in spremembe svetovnega ravnovesja moči razkrili neučinkovitost visokoletečih izjav o vprašanih človekovih pravic, če jim ne sledi načelna politika človekovih pravic, ki se izvaja s prožnimi in konkretnimi ukrepi in jo podpira obveznost do spoštovanja skladnosti in doslednosti notranjih in zunanjih razsežnosti vseh politik EU;

Četrtek, 13. december 2012

- J. ker je spodbujanje človekovih pravic in demokracije skupna odgovornost EU in njenih držav članic; ker bo mogoče napredek na tem področju doseči samo z usklajenim delovanjem obeh strani; ker so ekonomske in socialne pravice sestavni del človekovih pravic vse od sprejetja splošne deklaracije o človekovih pravicah leta 1948;
- K. ker je zato bistvenega pomena, da EU pomaga pri izvajanju teh pravic v najmanj razvitih državah in v državah v razvoju, s katerimi podpiše mednarodne sporazume, vključno s trgovinskimi;
- L. ker razvoj tehnologije ter novih informacijskih in komunikacijskih sredstev, vse višje stopnje izobrazbe v številnih regijah po svetu, vzpon nekaterih držav v razvoju med regionalne sile, nastanek novih večstranskih forumov, kot je G-20, in pojav obveščene in povezane svetovne civilne družbe vsi kažejo na to, da je treba povečati doslednost in skladnost obstoječih instrumentov mednarodnega prava in poglobiti sodelovanje v kontekstu svetovnega upravljanja, da bi zagotovili spoštovanje človekovih pravic, napravili konec njihovemu nekaznovanemu kršenju in izboljšali obete za demokracijo po vsem svetu;
- M. ker prost dostop do interneta in telekomunikacij spodbuja prosto in demokratično razpravo, lahko predstavlja sredstvo za zgodnje opozarjanje o kršenju človekovih pravic in bi zato moral biti prednostna naloga zunanjega delovanja EU na področju podpiranja demokracije in varstva človekovih pravic;
- N. ker osnovne usmeritve in bistveni elementi novega strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo zahtevajo visoko stopnjo doslednosti in politične volje za doseganje oprijemljivih rezultatov;

Strateški okvir EU za človekove pravice in demokracijo

1. meni, da poskuša pobuda za strateški pregled podati odgovore na osrednje izzive, ki so jih opredelili Parlament in druge interesne skupine; pozdravlja celovit in vključujoč pristop Sveta pri tem, predvsem kar zadeva akcijski načrt za človekove pravice in demokracijo kot konkretni izraz zavezanosti in odgovornosti EU, skupaj z imenovanjem posebnega predstavnika EU za človekove pravice, k čemur je Parlament pozival že v prejšnjih poročilih;
2. ponovno potrjuje, da splošne človekove pravice in svoboščine, določene v splošni deklaraciji o človekovih pravicah, veljajo za vse ljudi, ne glede na okoliščine ali položaj, veroizpoved ali prepričanje, spol, rasno ali etično poreklo, starost, invalidnost, spolno usmerjenost ali spolno identiteto;
3. poziva EU, naj preide od besed k dejanjem in začne izvajati dane zaveze na hiter in pregleden način;
4. poudarja, da sta strateški okvir in akcijski načrt spodnja meja politike EU o človekovih pravicah, ne zgornja, in vztraja, da bodo morale institucije EU in države članice pregledno in odgovorno sprejeti odločen, skladen in enoten pristop h kršitvam človekovih pravic po vsem svetu;
5. pozdravlja dejstvo, da je visoka predstavnica/podpredsednica kot tri medpodročne teme predlagala krepitev pravic žensk in otrok ter sodstvo (zlasti pravico do poštenega sojenja), in je prepričan, da bo imel novi posebni predstavnik EU za človekove pravice pozitivno vlogo pri izvajanju akcijskega načrta v zvezi s tem;
6. je trdno prepričan, da bo imenovanje posebnega predstavnika EU za človekove pravice prispevalo k večji vlogi politike človekovih pravic v vseh strategijah EU za zunanje delovanje;
7. si prizadeva za zagotovitev stalne komunikacije in sodelovanja med Parlamentom in posebnim predstavnikom EU za človekove pravice;

Četrtek, 13. december 2012

8. izraža željo, da bi bil kot edina neposredno voljena institucija EU tesno povezan s tem spremenjenim političnim okvirom, in odločenost, da bo še naprej opravljal svoje ključne naloge pri povečevanju demokratične legitimnosti oblikovanja politik v EU in spoštoval vloge vseh institucij v skladu s Pogodbo;
9. znova izraža željo, da bi okrepil medinstitucionalno sodelovanje, tudi znotraj kontaktne skupine za človekove pravice, v kateri sodelujejo Evropska služba za zunanje delovanje, ustrezne službe Sveta in Komisije, posebni predstavnik EU za človekove pravice, Pododbor EP za človekove pravice in Odbor za zunanje zadeve in ki ima nalogo sprejemati ukrepe po pregledu in akcijskem načrtu;
10. vztraja, da morajo vse institucije združiti svoje napore v tem postopku, in zato poziva k skupni izjavi, ki bi jih obvezala k skupnim ustanovnim načelom in ciljem;
11. pozdravlja velikopotezni značaj strateškega okvira; kljub temu poudarja, da je treba izboljšati usklajevanje in razjasniti postopke in porazdelitev nalog med EU in državami članicami, da bo izvajanje akcijskega načrta učinkovitejše in uspešnejše;

Usklajenost in sodelovanje na področjih politik ter med EU in njenimi državami članicami

12. poudarja potrebo po skladnosti in doslednosti na vseh področjih politike kot bistvenega pogoja za učinkovito in verodostojno strategijo človekovih pravic ter meni, da je obžalovanja vredno, da ta načela niso izrecno omenjena v strateškem okviru EU; opominja Komisijo, da se je večkrat obvezala, kot je določeno v njenem sporočilu iz leta 2001 in njenem sporočilu iz leta 2010 o akcijskem načrtu izvajanja stockholmskega programa (COM(2010)0171), da bo s praktičnimi ukrepi zagotovila večjo skladnost in doslednost med svojimi zunanjimi in notranjimi politikami; spominja, da sta bila leta 2001 dogovorjeni celovita udeležba Parlamenta in večja usklajenost na tem področju; opominja države članice in institucije EU, da se spoštovanje temeljnih pravic začne doma in da ga ne smemo dojemati kot nekaj samoumevnega, temveč ga moramo nenehno ocenjevati in izboljševati, da bo EU veljala za verodostojno zagovornico človekovih pravic po svetu;
13. poziva EU in države članice, naj izboljšajo medsebojno usklajevanje, da bodo dosegle večjo doslednost in dopolnjevanje politik in programov za človekove pravice, varnost in razvoj;
14. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje sodelovanje, naj izpolnita zavezo, da bo pristop, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, upoštevan v celotnem procesu razvojnega sodelovanja;
15. poziva EU, naj ohrani in izvaja svojo vlogo vodilne zagovornice spoštovanja človekovih pravic po vsem svetu z učinkovito, dosledno in premišljeno uporabo vseh razpoložljivih instrumentov za spodbujanje in zaščito človekovih pravic in učinkovitost naše razvojne politike;
16. poudarja pomen usklajenosti politik za razvoj, s čimer naj bi zagotovili, da bodo politike EU na vseh področjih omogočale doslednejše uresničevanje človekovih pravic na vseh področjih, pa tudi to, da nobena politika EU ne bo kršila človekovih pravic;
17. poudarja, da mora novi posebni predstavnik EU za človekove pravice pri vseh ukrepih za spodbujanje človekovih pravic v svetu upoštevati razvojni vidik; glede tega pričakuje tesno sodelovanje s Parlamentom in njegovimi zadevnimi odbori;
18. ob upoštevanju konvencije ZN o otrokovih pravicah in dejstva, da je treba čim bolj zaščititi pravice iz te konvencije ter preprečiti njihovo kršenje, poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj poskrbita za posebno podporo, da bodo potrebe dečkov in deklic, ki potrebujejo posebno varstvo in skrb, postale prednostna naloga, v smislu omenjene konvencije in deklaracije o pravicah otrok;

Četrtek, 13. december 2012

19. strogo obsoja pohabljanje ženskih spolnih organov kot poseg v nedotakljivost teles žensk in deklet, in poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj bosta pri pripravi strategije za boj proti nasilju nad ženskami posebej pozorni na take škodljive tradicionalne prakse;
20. meni, da bo javnost EU sprejela kot verodostojno branilko človekovih pravic in demokracije samo pod pogojem, da bodo njene zunanje politike skladne z njenim ravnanjem znotraj lastnih meja;
21. poudarja, da mora biti strateški okvir dovolj prepoznaven, da se poveča njegova legitimnost, verodostojnost in odgovornost v očeh javnosti;
22. poziva Komisijo, naj objavi sporočilo o akcijskem načrtu EU za človekove pravice, da bi tako spodbujala njene vrednote v zunanji razsežnosti politike na področju pravosodja in notranjih zadev, kot je to objavljeno v akcijskem načrtu o izvajanju stockholmskega programa iz leta 2010 in v skladu z akcijskim načrtom EU za človekove pravice in demokracijo;
23. vztraja, da naj vsi generalni direktorati Komisije in Evropska služba za zunanje delovanje opravijo podrobne ocene pravnih posledic listine o temeljnih pravicah za zunanje politike EU, saj ta listina velja za vse ukrepe institucij EU; se zavezuje enakemu ravnanju; spodbuja svoje parlamentarne odbore, naj uporabijo ustrezno določbo po členu 36 parlamentarnega poslovnika, ki jim omogoča preverjanje skladnosti predloga za zakonodajni akt z listino o temeljnih pravicah, vključno s predlogi, ki zadevajo zunanje finančne instrumente;
24. poudarja, da je treba okrepiti sodelovanje in posvetovanje med delovno skupino Sveta za temeljne pravice in delovno skupino Sveta za človekove pravice; poziva, da se v to sodelovanje in posvetovanje vključi tudi posebni predstavnik EU za človekove pravice; poziva oba organa, naj v celoti izkoristita strokovno znanje in izkušnje Sveta Evrope, njegove instrumente in posebne postopke ZN, tudi ko pripravljata nove pobude, katerih namen je oblikovati in spodbujati skupne vrednote in mednarodne standarde;
25. pozdravlja povečano usklajenost politik z mednarodnimi in regionalnimi konvencijami in mehanizmi, kot so mehanizmi ZN in Sveta Evrope; poziva k sistematski vključitvi teh standardov v strategije držav na področju človekovih pravic, ki naj bi bile referenčni dokument za geografske in tematske politike, akcijske načrte, strategije in instrumente; predlaga, da bi sodelovanje na področju človekovih pravic, predvsem prek dialoga na to temo v času mednarodnih vrhovnih srečanj, razširili na vse regionalne partnerje in organizacije ter mu dodali še specifične izjave po srečanjih s temi partnerji ter tudi po srečanjih z državami nečlanicami, predvsem z državami BRIC in drugimi državami v vzponu;
26. meni, da bo vključitev držav severne Afrike in Bližnjega vzhoda v sosedsko politiko Sveta Evrope zagotovila dopolnilna orodja za približevanje njihovega zakonodajnega okvira in praktičnih zgledov na področju človekovih pravic; opaža, da je nedavno sprejeti skupni program EU in Sveta Evrope za krepitev demokratičnih reform v južnem sosedstvu primer dodatnega strokovnega znanja Sveta Evrope na temo ustavnih, pravnih in institucionalnih reform;
27. poziva pristojne institucije EU, naj si pri obravnavi mednarodnih standardov človekovih pravic prizadevajo za večje spoštovanje svobode veroizpovedi ali prepričanja ter zaščite te svobode;
28. poziva svoje pristojne odbore, kot so Pododbor za človekove pravice, Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbor za pravice žensk in enakost spolov, naj okrepijo sodelovanje s pristojnimi organi in instrumenti Sveta Evrope ter vzpostavijo strukturirane dialoge, da bi lahko razvili učinkovito in pragmatično sinergijo med obema institucijama in v celoti izkoristili obstoječe strokovno znanje s tega področja;

Četrtek, 13. december 2012

Za vključujoč in učinkovit pristop

29. priznava, da je cilj pregleda umestiti človekove pravice v središče odnosov EU z vsemi tretjimi državami; meni, da je bistvenega pomena, da EU sprejme učinkovit pristop k svojim partnerjem tako, da se bo zavzemala za izbrane ključne prednostne cilje, ki zadevajo človekove pravice, demokracijo in pravno državo, in da osredotoči svoja prizadevanja na ta pristop, da jih bo usmerila v uresničljive in dosegljive rezultate; ugotavlja, da bi morale glavne prednostne naloge na področju človekovih pravic vključevati temeljne pravice, kot so nediskriminacija in svoboda izražanja, svoboda veroizpovedi in prepričanja, svoboda vesti, svoboda zbiranja in svoboda združevanja;

30. predlaga, naj EU in države članice na področju varstva človekovih pravic kot prednostni nalogi opredelijo boj proti smrtni kazni in diskriminaciji žensk, saj je EU pri tem dosegla resničen uspeh in bogate izkušnje, ki jih lahko deli z drugimi, da bodo tako doseženi konkretni rezultati;

31. opozarja, da razvoj, demokracija in pravna država še ne pomenijo spoštovanja človekovih pravic, so pa nujni pogoji zanj, ter da so medsebojno povezani in se medsebojno podpirajo; poziva EU, naj podpre uveljavljanje demokratičnih idealov in idealov, ki temeljijo na spoštovanju človekovih pravic, v celotni družbi in zlasti spodbuja enakost spolov in otrokove pravice;

32. pozdravlja osrednjo vlogo strategij držav na področju človekovih pravic, ki jih je Parlament že dolgo časa zahteval, in dejstvo, da so bile razvite kot vključujoč postopek, ki je obsegal delegacije EU, vodje misij in delovno skupino Sveta za človekove pravice: meni, da je bistvenega pomena organizirati širok posvet, predvsem z lokalnimi organizacijami civilne družbe, zagovorniki človekovih pravic in drugimi socialnimi in okoljskimi interesnimi skupinami, in poudarja, da je treba zagotoviti njihovo zaščito z ustreznimi izvedbenimi ukrepi;

33. meni, da so ugotavljanje prednostnih nalog posameznih držav, stvarni cilji in oblike političnega vplivanja bistvenega pomena za učinkovitejše delovanje EU in merljive dosežke; meni, da bi bilo treba strategije držav o človekovih pravicah vključiti v skupno zunanjo in varnostno politiko EU, trgovinske in razvojne politike (tako v geografske kot tematske programe), da bi zagotovili večjo učinkovitost, uspešnost in skladnost;

34. poziva Komisijo, naj strategije za človekove pravice za posamezne države vključi v načrtovanje in izvajanje vseh vrst pomoči tretjim državam ter v strateške dokumente in večletne okvirne programe;

35. priporoča, da se prednostne naloge državnih strategij za človekove pravice objavijo, ne da bi ogrozilo varnost zagovornikov človekovih pravic in civilne družbe v zadevnih državah; poudarja, da bi bila objava prednostnih nalog dokaz zavezanosti EU človekovim pravicam v državah nečlanicah in bi podprla tiste, ki se pri uveljavljanju in varstvu človekovih pravic soočajo s težavami; je prepričan, da bi moral imeti Parlament vpogled v državne strategije človekovih pravic in v vse povezane informacije;

36. opozarja na družbeno odgovornost gospodarskih družb na področju človekovih pravic, kot jo opredeljuje Komisija v sporočilu z dne 25. oktobra 2011, v katerem se med drugim sklicuje na vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah; poudarja, da je treba družbeno odgovornost gospodarskih družb vključiti v strategije EU o človekovih pravicah; opozarja, da imajo evropska in večnacionalna podjetja tudi odgovornosti in obveznosti, ter pozdravlja dejstvo, da je EU družbeno odgovornost gospodarskih družb znova potrdila; poziva vsa podjetja, naj izpolnijo svojo družbeno odgovornost v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic v skladu z vodilnimi načeli ZN; pozdravlja pripravljenost Komisije glede oblikovanja smernic o človekovih pravicah za mala in srednja podjetja; poziva države članice, naj pripravijo nacionalne načrte za izvajanje vodilnih načel ZN, in še naprej vztraja, da morajo tudi države partnerice upoštevati mednarodno priznane standarde o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, kot so smernice OECD za večnacionalna podjetja in tristranska deklaracija Mednarodne organizacije dela o načelih glede večnacionalnih podjetij in socialne politike;

Četrtek, 13. december 2012

37. meni, da bosta strateški okvir in njegov spremljevalni akcijski načrt, ki imata triletni časovni okvir, racionalizirala prednostne cilje držav, tudi ker bosta obsegala tematske smernice EU in sorodne lokalne strategije, da bi tako zagotovila dosleden okvir za vse delovanje EU; poziva k hitremu dokončanju vseh državnih strategij na temo človekovih pravic, k njihovemu čimprejšnjemu izvajanju in k oceni dobrih praks; je prepričan, da bodo te strategije omogočile natančne letne ocene izvajanja klavzul o človekovih pravicah, ki so določene v okvirnih sporazumih;

38. predlaga, da naj EU kot del državnih strategij za človekove pravice določi seznam „minimalnih točk“, o katerih naj se države članice in organi EU med srečanji in obiski pogovorijo s sogovorniki v državah nečlanicah, vključno s tistimi na najvišji politični ravni in med vrhovnimi srečanji;

39. poziva institucije in države članice EU, naj nadalje spodbujajo države nečlanice, da v svojih zakonodajah čim prej sprejmejo določbe o pravicah žensk in zagotovijo, da se bodo te pravice spoštovale;

40. poziva pristojne institucije EU, naj sodelujejo z verskimi akterji in verskimi organizacijami pri podpiranju svobode veroizpovedi in reševanja konfliktov ter jim nudijo pomoč;

41. pozdravlja zavezo iz strateškega okvira, da bodo človekove pravice umeščene v jedro odnosov EU z državami nečlanicami, pa tudi s strateškimi partnerji; v zvezi s tem poziva EU, naj sprejme letne sklepe Sveta za zunanje zadeve o strateških partnerjih EU, da bi vzpostavila enoten prag v zvezi z vprašanji človekovih pravic za države članice in uradnike EU, ki ga bodo morali s svojimi sogovorniki vsaj zvišati;

42. poziva k novim prizadevanjem za zaščito in podporo zagovornikov človekovih pravic v državah nečlanicah, zlasti tistim, ki so zaradi svojega delovanja ogroženi ali živijo v strahu; z veseljem pričakuje bolj prožne in ciljno usmerjene ukrepe, s katerimi se bodo lahko zaščitili zagovorniki človekovih pravic v okviru Evropske ustanove za demokracijo;

Aksijski načrt EU za človekove pravice in demokracijo*Klavzula o človekovih pravicah*

43. poziva Komisijo, naj predlaga zakonodajo, ki bo od podjetij EU zahtevala, da s svojimi nakupi ne podpirajo oseb, odgovornih za konflikte in hude kršitve človekovih pravic, in sicer tako, da bodo izvajala preglede in revizije svojih dobavnih verig mineralov in objavljala ugotovitve; poziva Komisijo, naj pripravi in javno objavi seznam podjetij EU, ki so bila neposredno vpletena v kršitve človekovih pravic pri svojih poslih z avtoritarnimi režimi; meni, da bi obvezna potrebna skrbnost podjetij EU v skladu s smernicami OECD zaščitila ugled evropskih podjetij in zagotovila večjo skladnost človekovih pravic in razvojnih politik EU, zlasti na območjih, ki jih pestijo konflikti;

44. predlaga, naj visoka predstavnica ta mehanizem osnuje na prepoznavanju morebitnega tveganja, da bi partnerska država prekršila mednarodne standarde za človekove pravice, tako da v to klavzulo vključi specifične lastnosti pristnega sistema zgodnjega opozarjanja, in na izdelavi progresivnega okvira, ki bo temeljil na posvetovanju, ukrepih in posledicah, podobnega tistemu iz Sporazuma iz Cotonouja, in ki bo sledil zgledu mehanizma spremljanja iz sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med EU in Turkmenistanom; ugotavlja, da bi tak na dialogu temelječ sistem pomagal prepoznati in obravnavati vse slabše okolje ter ponavljajoče se in/ali sistematične kršitve človekovih pravic po mednarodnem pravu ter omogočil razpravo o korektivnih ukrepih v zavezujočem okviru; zato poziva k temu, da bi pri pregledu ocenili tudi vlogo, mandat in cilje dialoga in posvetovanja na temo človekovih pravic, ki bi jih morali izboljšati;

45. poziva k temu, da se zaščito temeljnih pravic migrantov v državah gostiteljicah redno ocenjuje in se ji nameni posebno pozornost;

Četrtek, 13. december 2012

46. pozdravlja uvedbo mehanizma za spremljanje razmer na področju človekovih pravic, ki ga bo izvajal Parlament in ki je bil ustanovljen v sklopu sporazuma o partnerstvu in sodelovanju s Turkmenistanom; priporoča, da se tudi za druge sporazume sistematično predvidijo podobni mehanizmi spremljanja;

47. poudarja odločitev Sveta iz leta 2009, da razširi klavzulo o človekovih pravicah in demokraciji na vse sporazume in omogoči povezavo med temi sporazumi in sporazumi o prosti trgovini, tako da se po potrebi doda premostitvena klavzula; je seznanjen s sklicem na oblikovanje meril za uporabo tega elementa v akcijskem načrtu EU za človekove pravice in demokracijo; opaža, da je za razširitev področja uporabe klavzule o človekovih pravicah nujno potreben jasen mehanizem za njeno izvajanje na institucionalnih in političnih ravneh, zato jo mora dopolniti operativni mehanizem izvajanja; vztraja, da se v vse sporazume, ki jih Evropska unija sklene z industrializiranimi državami in državami v razvoju, med drugim v sektorske sporazume ter sporazume o trgovini in naložbah, vključijo izvršljive klavzule o človekovih pravicah, o katerih se ni mogoče pogajati; meni, da je bistvenega pomena, da vse države partnerice, predvsem enako misleče države in strateške partnerice, s katerimi se EU pogaja o sporazumih, sprejmejo to zavezujočo obveznost;

48. je seznanjen s tem, da Parlament ni vključen v postopke odločanja o začetku posvetovanja ali začasnemu odložitvi izvajanja nekega sporazuma; meni, da bi morala Komisija v primeru, ko Evropski parlament sprejme priporočilo za uporabo klavzule o človekovih pravicah in določb poglavja o trajnostnem razvoju, podrobno preučiti, ali so izpolnjeni pogoji iz tega poglavja. meni, da bi morala Komisija, četudi oceni, da pogoji niso izpolnjeni, pristojnemu odboru Evropskega parlamenta predložiti poročilo;

49. spodbuja visoko predstavnico, naj dopolni letno poročilo o delovanju EU na področju človekovih pravic in demokracije po svetu ter mu doda poglavje o napredku pri izvajanju akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo, ki bo obsegalo tudi uporabo klavzule o človekovih pravicah in demokraciji v že veljavnih sporazumih, tako da bo vključevalo analizo posamičnih primerov vsakega postopka posvetovanja in druge ustrezne ukrepe Sveta, Evropske službe za zunanje delovanje in Komisije ter analizo učinkovitosti in skladnosti sprejetega ukrepa.

Ocena učinka človekovih pravic

50. meni, da EU lahko v celoti izpolni svoje obveznosti iz Lizbonske pogodbe in listine samo tako, da pripravlja ocene učinka človekovih pravic že pred začetkom pogajanj o vseh dvostranskih in večstranskih sporazumih z državami nečlanicami;

51. ugotavlja, da je ta sistematična praksa edini način, da se doseže doslednost med primarno zakonodajo, zunanjim delovanjem EU in lastnimi obveznostmi tretjih strani po mednarodnih konvencijah, vključno z mednarodnim paktom o političnih in državljanskih pravicah, mednarodnim paktom o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah ter mednarodno priznanimi delovnimi in okoljskimi standardi;

52. poziva, naj te ocene učinka vključujejo vse človekove pravice, tudi v spletu, ki si jih je treba razlagati kot nedeljivo celoto;

53. opozarja, da morajo biti te ocene opravljene neodvisno, pregledno in participativno ter vključevati skupnosti, ki bi jih utegnile zadevati;

54. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj razvijeta trdno metodologijo, ki bo vključevala načeli enakosti in nediskriminacije, da bi se tako izognili negativnemu vplivu na nekatere dele prebivalstva, in zagotavljala vzajemno sprejete preventivne ali korektivne ukrepe v primeru negativnega učinka, preden se pogajanja zaključijo;

55. posebej opozarja, da je treba oceno učinka opraviti za tiste projekte, katerih izvajanje prinaša resno tveganje za kršitve listine, kot so projekti, ki se navezujejo na sodstvo, agencije za nadzor meja in policijo ter varnostne sile v državah, kjer vladajo represivni režimi;

Četrtek, 13. december 2012

Politika primerjalne analize

56. poudarja, da cilji človekovih pravic in demokracije nujno potrebujejo specifična, merljiva, uresničljiva in javna merila za ocenjevanje stopnje spoštovanja temeljnih svoboščin, človekovih pravic in pravne države; meni, da bi v zvezi s tem EU morala v celoti uporabiti ustrezne instrumente ter strokovno znanje in izkušnje ZN in Sveta Evrope, vključno z izvajanjem evropske konvencije o človekovih pravicah kot zanesljivega in enotnega seznama meril za človekove pravice in demokracijo za države članice Sveta Evrope, ter bi morala jasno ločiti svoje politične sklepe od pravnih in tehničnih ocen;

57. predlaga, da naj Evropska služba za zunanje delovanje razvije niz kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov ter posameznim državam prilagojenih javnih primerjalnih meril, ki bodo služili kot usklajena in dosledna podlaga za vsakoletno oceno politik EU v okviru državnih strategij na temo človekovih pravic in dialoga o človekovih pravicah z državami nečlanicami; priporoča, naj ta primerjalna merila upoštevajo tudi osnove mednarodnega begunskega prava, da se zaščitijo pravice beguncev in razseljenih oseb;

Prenovljena evropska sosedska politika

58. spominja na politično lekcijo arabske pomladi in izkušnje v odnosih z državami vzhodnega partnerstva tako med obdobjem tranzicije kot po njem, vključno z nujno spremembo prejšnjih politik, ki so bile pretežno usmerjene v odnose z oblastmi, in z vzpostavitvijo učinkovitega partnerstva med EU ter vladami in civilnimi družbami partnerskih držav; v zvezi s tem opozarja na pomembno vlogo nedavno ustanovljene Evropske ustanove za demokracijo, ki naj bi delovala predvsem v sosesčini EU, vendar ne izključno tam;

59. poudarja, da je treba oblikovati programe in podporne projekte, ki omogočajo stik s civilnimi družbami v EU in v državah nečlanicah, ter poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj povečata zmogljivosti civilne družbe za sodelovanje v procesih odločanja na lokalni, regionalni, nacionalni in mednarodni ravni, kar bi moralo postati osrednji steber zunanjih finančnih instrumentov, ki so trenutno v postopku pregleda;

60. pozdravlja dejstvo, da je dialog o človekovih pravicah v okviru vzhodnega partnerstva dopolnjen s skupnimi seminarji civilne družbe, ter ponovno izraža podporo forumu civilne družbe tega partnerstva;

61. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj model institucionaliziranega posvetovanja s civilno družbo, določen v sporazumu o prosti trgovini med EU in Južno Korejo, uporabita kot izhodišče za izdelavo še bolj vključujočih mehanizmov za vse sporazume;

62. razume bistvo novega pristopa EU kot krepitev družb prek aktivne odgovornosti znotraj posamezne države, da bi tako podprli njihovo zmogljivost za sodelovanje v postopku javnega sprejemanja odločitev in demokratičnega vladanja;

63. pozdravlja nove pobude, kot sta Evropska ustanova za demokracijo in mehanizem za razvoj civilne družbe, saj bo z njima pomoč EU dostopnejša, zlasti za organizacije civilne družbe, prav tako pa lahko spodbudita bolj strateški in političen pristop EU k demokratizaciji z zagotavljanjem prilagojene, prožne in pravočasne pomoči za demokratično tranzicijo v partnerskih državah;

64. ugotavlja, da so dogodki arabske pomladi, čeprav naj bi po pričakovanjih prinesli demokratično preobrazbo, v veliko primerih pripeljali do slabših razmer na področju svoboščin in pravic verskih manjšin; zato odločno obsoja vsako nasilje zoper kristjane, jude, muslimane in druge verske skupnosti ter vse oblike diskriminacije in nestrpnosti na podlagi vere in prepričanja zoper vernike, odpadnike in nevernike; v skladu s svojimi prejšnjimi resolucijami še enkrat poudarja, da je svoboda misli, vesti in vere temeljna človekova pravica;

Četrtek, 13. december 2012

65. poudarja, da je arabska pomlad razkrila številne pomanjkljivosti politike EU za to regijo, vključno s položajem mladih, ki se soočajo z množično brezposelnostjo in slabimi obeti za prihodnost v svojih državah; vseeno pa pozdravlja pripravljenost za nov pristop in vztraja, da je treba izboljšati potekajoče projekte in programe izmenjave za mladino v državah arabske pomladi, zlasti tiste, ki so bili začeti v okviru Unije za Sredozemlje;

66. poudarja, da bi bilo treba uvesti programe izmenjave ali arabski mladini dovoliti sodelovanje v evropskih programih ter omogočiti razprave civilne družbe o vzrokih in posledicah nezaveščenosti o težavah teh družb, zlasti na ekonomskem in socialnem področju;

67. predlaga, da se uvedejo programi izmenjave oziroma da se mladini iz držav nečlanic omogoči sodelovanje v evropskih programih;

68. poudarja, da so močne vezi s civilno družbo v državah arabske pomladi in državah vzhodnega partnerstva, ki jih med drugim gojijo programi izmenjave, pripravništva v institucijah EU in njenih držav članic ter štipendije na evropskih univerzah, nujne za prihodnji razvoj in utrditev demokracije v teh državah;

69. opozarja, da bi bilo mogoče omenjene razprave civilne družbe izboljšati z ustanovitvijo konvencije evropsko-arabske mladine –ali evropsko-bližnjevzhodno-severnoafriške/evropsko-sredozemske konvencije mladih, s posebnim poudarkom na človekovih pravicah;

70. poudarja, da se pri ocenjevanju napredka na področju demokracije in človekovih pravic razmere žensk v državah arabske pomladi pogosto izkažejo za kritične in da bi morale biti spoštovanje teh pravic bistveni element pri ukrepanju EU glede teh držav; poziva k oblikovanju evropsko-arabske medparlamentarne konvencije žensk; prav tako poudarja, da demokracija pomeni popolno udeležbo žensk v javnem življenju, kot je navedeno v mednarodnih in regionalnih instrumentih, na primer v protokolu o pravicah žensk k afriški listini o človekovih pravicah in pravicah ljudstev;

71. poudarja bistveno vlogo nacionalnih ustanov za človekove pravice in njihovega sodelovanja v državah članicah EU in sosedskih državah; pozdravlja pobude za prenos dobrih praks, usklajevanje in spodbujanje sodelovanja med nacionalnimi ustanovami za človekove pravice v državah članicah EU in sosednjih državah, kot je program za sodelovanje med varuhi človekovih pravic iz držav vzhodnega partnerstva 2009–2013, ki sta ga skupaj vzpostavila poljski in francoski varuh človekovih pravic, da bi okrepili zmogljivosti uradov varuhov človekovih pravic, vladnih organov in nevladnih organizacij v državah vzhodnega partnerstva pri zaščiti pravic posameznika in oblikovanju demokratičnih držav, ki temeljijo na vladavini prava; poudarja, da se morajo ti ukrepi usklajevati v EU in da se morajo institucije EU opreti na izkušnje, pridobljene v zvezi s tem; poudarja, da je treba spodbujati ustanavljanje nacionalnih ustanov za človekove pravice v tistih državah v sosesčini EU, katerih pravni sistemi takšnih organov ne predvidevajo;

72. vztraja, da naj visoka predstavnica in Komisija odločno izvajata prenovljeno evropsko sosedsko politiko tako, da enakovredno uporabljata načeli „več za več“ in „manj za manj“

73. je prepričan, da bi morala EU v skladu s cilji te politike zmanjšati podporo državam, za katere je nedvoumno ugotovljeno, da ne dosegajo napredka pri resnični demokraciji ter korenitih institucionalnih in socialnih spremembah, vključno s pravno državo, ne da bi bila pri tem ogrožena podpora civilni družbi v teh državah; to bi moralo veljati še toliko bolj, če te države kršijo nekatera temeljna načela na tem področju, kot so svoboda izražanja, svoboda veroizpovedi in verovanja, nediskriminacija, enakost med spoloma, svoboda vesti, svoboda zbiranja in svoboda združevanja;

74. je zaskrbljen, ker se podobno kot v preteklosti še vedno pretirano politično nagrajujejo dejanja partnerskih vlad, ki ničesar ne prispevajo k neposrednemu doseganju ciljev;

Četrtek, 13. december 2012

75. pozdravlja pobudo, da se uvede na človekovih pravicah temelječ pristop k razvojni politiki, ugotavlja, da mora tak pristop temeljiti na nedeljivosti človekovih pravic, in je trdno prepričan, da bi morali biti v središču ciljev sodelovanja ljudje in njihova blaginja, in ne vlade; poudarja, da je treba usklajenost politike za razvoj pri tem razumeti kot prispevek k celovitemu doseganju ciljev na področju človekovih pravic, tako da si v tem pogledu različne politike EU ne bi nasprotovale;

76. pozdravlja novi evropski program za prostovoljce EU Aid Volunteers, ki bo v letih 2014–2020 približno 10 000 Evropejcem omogočil sodelovanje v humanitarnih dejavnostih po vsem svetu, kjer je pomoč nujno potrebna, ter izkazovanje evropske solidarnosti s praktično pomočjo skupnostim, ki so jih doletele naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek;

Skupna medinstitucionalna odgovornost

77. zavzema stališče, da sta strateški okvir in akcijski načrt posebej pomembna, saj predstavljata skupno obveznost, ki jo podpirajo visoka predstavnica, Svet, Komisija in države članice; pozdravlja priznanje vodilne vloge Parlamenta pri spodbujanju človekovih pravic in demokracije; pričakuje, da bo Parlament primerno vključen v izvajanje akcijskega načrta, med drugim z izmenjavami v delovni skupini za človekove pravice, v kateri bodo združili moči Evropska služba za zunanje delovanje, ustrezne službe Sveta in Komisije, posebni predstavnik EU za človekove pravice ter Odbor za zunanje zadeve in Pododbor za človekove pravice Evropskega parlamenta;

78. predlaga, naj Parlament razvije bolj dinamične odnose z delegacijami EU, ki bodo temeljili na rednih stikih in izmenjavi informacij v obliki poročil o napredku, v katerih se bo zrcalila „agenda za spremembe“ na področju človekovih pravic in demokracije ter cilji in mejniki, določeni v akcijskem načrtu;

79. se zavezuje, da bo ob podpori nedavno ustanovljenega oddelka za človekove pravice zagotovil bolj sistematično nadaljnje spremljanje svojih resolucij o človekovih pravicah in posameznih primerih človekovih pravic, in sicer z oblikovanjem mehanizma nadaljnjega ukrepanja, in predlaga okrepljeno sodelovanje med Pododborom za človekove pravice, Odborom za proračun, Odborom za proračunski nadzor in drugimi ustreznimi odbori EP ter Računskim sodiščem, da bi tako zagotovili, da bo Unija ustrezno finančno podprla cilje strateškega pregleda;

80. predlaga, naj Parlament izboljša lastne postopke v povezavi z vprašanji človekovih pravic in okrepi prizadevanja za učinkovito vključevanje človekovih pravic v svoje strukture in procese, vključno z revizijo smernic za medparlamentarne delegacije EP za spodbujanje človekovih pravic in demokracije, da bodo človekove pravice in demokracija v središču vseh parlamentarnih ukrepov in politik;

81. je mnenja, da bi morala vsaka stalna delegacija in vsak ustrezn odbor Parlamenta imeti člana, izbranega med predsednikom in podpredsedniki, čigar posebna naloga bi bila spremljati dokumentacijo o človekovih pravicah v ustrezni regiji ali državi, in da bi imenovana oseba o tem morala redno poročati Pododboru za človekove pravice Evropskega parlamenta;

82. priporoča, da bi morala imeti vsaka delegacija EP, ki odhaja na misijo v državo, kjer je stanje človekovih pravic skrb zbujajoče, člane, katerih posebna naloga bi bila obravnavati vprašanja v zvezi s človekovimi pravicami v zadevni regiji ali državi in ki bi morali o tem poročati Pododboru za človekove pravice Evropskega parlamenta;

83. poziva k boljšemu sodelovanju s parlamenti držav članic pri vprašanjih o človekovih pravicah;

84. poudarja, da je treba izboljšati model plenarnih razprav o kršitvah človekovih pravic, demokracije in pravne države, da bi omogočili pogostejše razprave s širšo udeležbo poslancev, strukturirane posvete s civilno družbo med pripravami, večjo odzivnost na kršitve človekovih pravic in druge nepredvidene dogodke na terenu, prav tako pa opozarja, da je treba izboljšati nadaljnje spremljanje preteklih razprav in resolucij;

Četrtek, 13. december 2012

85. poudarja, da morajo Evropski parlament in druge institucije EU bolje uporabiti potencial mreže nagrade Saharova;
86. priporoča, naj Parlament v sodelovanju s parlamenti držav članic organizira letni dogodek o zagovornikih človekovih pravic, s sodelovanjem zagovornikov z vsega sveta, kar bi Parlamentu vsako leto ponudilo priložnost, da izreče svojo podporo tem zagovornikom in jim pomaga pri opozarjanju in uveljavljanju njihovih pravic v lastnih državah;
87. poziva h konkretni uporabi člena 36 Pogodbe o EU, da bi zagotovili ustrezno upoštevanje mnenj Parlamenta, kadar gre za nadaljnje spremljanje resolucij, in pri tem predlaga okrepljen dialog;

o
o o

88. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, posebnemu predstavniku za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic ter Svetu Evrope.

P7_TA(2012)0505

Novi sporazum med EU in Rusijo

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. decembra 2012 s priporočili Evropskega parlamenta Svetu, Komisiji in Evropski službi za zunanje delovanje glede novega sporazuma med EU in Rusijo (2011/2050(INI))

(2015/C 434/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni ter Rusko federacijo na drugi strani, ki je začel veljati dne 1. decembra 1997,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. oktobra 2012 o trgovinskih odnosih med EU in Rusijo po njenem pristopu k Svetovni trgovinski organizaciji ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju pogajanj o novem sporazumu EU-Rusija, ki so se začela leta 2008, ter partnerstva za modernizacijo, ki se je začelo leta 2010,
- ob upoštevanju skupnega cilja EU in Rusije, določenega v skupni izjavi po 11. vrhunskem srečanju med EU in Rusijo v Sankt Peterburgu dne 31. maja 2003, da se oblikujejo skupni gospodarski prostor, skupni prostor svobode, varnosti in pravice, skupni prostor sodelovanja na področju zunanje varnosti ter skupni prostor raziskovanja in izobraževanja, vključno s kulturnimi vidiki (štirje skupni prostori),
- ob upoštevanju posvetovanj med EU in Rusijo o človekovih pravicah,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0409.